

Zeszyty społeczno-naukowe
poprostu

**O PRACY
STUDENCKICH ORGANIZACJI
I WYŻSZEGO SZKOLNICTWA
Z S R R**

(„Młodoj Bolszewik“ nr 16)

Nr 26

DODATEK DO N-r 40 (203) „POPROSTU”

PODNIĘĆ POZIOM ORGANIZACJI KOMSOMOLSKICH NA WYŻSZYCH UCZELNIACH

Pomyślnie budownictwo komunizmu w naszym kraju, szybki rozwój wszystkich dziedzin gospodarki narodowej wymaga stałego uzupełniania kadr radzieckiej inteligencji. Najważniejszym ośrodkiem przygotowania tych kadr są wyższe uczelnie.

Partia komunistyczna, rząd radziecki i osobiście towarzysze Stalin przejawiają stałą troskę o rozwój szkoły wyższej, o przygotowanie wysoko wykwalifikowanych specjalistów, bezgranicznie oddanych naszej ojczyźnie, partii Lenina - Stalina, sprawie komunizmu.

Jeszcze w 1928 roku na VIII Zjeździe Komsomolu towarzysze Stalin postawili przed młodzieżą radziecką, przed Komsomolem zadanie opanowania nauki. „...Mamy przed sobą — wskazywał towarzysze Stalin — twierdzę. Twierdza ta nazywa się nauką z jej licznymi gałęziami wiedzy. Twierdzę tę musimy zdobyć za wszelką cenę. Twierdzę tę musi zdobyć młodzież, jeżeli chce być budowniczym nowego życia, jeżeli chce zostać prawdziwą następczynią starej gwardii“.

Wykonując wskazania towarzysza Stalina, wyższe uczelnie przygotowały liczną armię specjalistów, pracujących na różnych odcinkach gospodarki narodowej naszej ojczyzny. Tylko w ciągu ubiegłego roku akademickiego wyższe uczelnie naszego kraju wypuściły 220 tysięcy młodych specjalistów. Dzięki trosce partii i rządu rosło z roku na rok sięć wyższych uczelni i ilość studiującej młodzieży. W roku akademickim 1951/1952 w 887 wyższych uczelniach ZSRR studiowało milion 356 tysięcy studentów — to znaczy półtora raza więcej niż w 1940 roku. Państwo radzieckie co roku zwiększa wydatki na szkolnictwo wyższe.

W ciągu ostatnich lat otwarto około 150 wyższych uczelni, utworzono uniwersytety państwowe w Kiszyniowie, Aszchabadzie, Stalinabadzie, Frunze, Użgorodzie. Uniwersytety państwowe istnieją obecnie we wszystkich Republikach Związkowych. Nowym przejawem stalinowskiej troski o radziecką młodzież studencką, o rozwój szkół wyższych jest zbudowanie w Moskwie, na Wzgórzach Leninowskich, monumentalnego pałacu nauki — wysokościowego gmachu Moskiewskiego Uniwersytetu Państwowego im. M. W. Łomonosowa, odznaczonego orderem Lenina.

W żadnym kraju kapitalistycznym młodzież nie posiada tak sprzyjających warunków dla opanowania nauki, jak u nas, w Związku Radzieckim. Pod względem ilości wyższych uczelni i studentów Związek Radziecki zajmuje pierwsze miejsce na świecie, nauka radziecka jest nauką najbardziej przodującą, najbardziej postępującą. W samej tylko Moskwie uczy się więcej studentów, niż w Anglii i Francji razem wziętych.

Źródłem siły radzieckich kadr, specjalistów wszystkich dziedzin wiedzy jest bolszewicka ideowość, oddanie sprawie partii Lenina - Stalina.

Historyczne uchwały Komitetu Centralnego WKP(b) odnośnie zagadnień ideologicznych, dyskusje z dziedziny filozofii, językoznawstwa, biologii i fizjologii posuwały naukę radziecką daleko naprzód.

Genialna praca towarzysza Stalina „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa“ wzbogaciła pracowników szkół wyższych, państwo radzieckie w nowe idee i wnioski, w nowe twierdzenia twórczego marksizmu, sprzyjała znacznemu podniesieniu poziomu ideowo - teoretycznego przygotowania specjalistów.

Ważne miejsce w działalności wyższych uczelni w dziedzinie przygotowania młodych specjalistów zajmują organizacje komsomolskie. Ponad 80 proc. studentów radzieckich — to komsomolcy. Komsomolskie organizacje wyższych uczelni są powołane do tego, by pomagać kierownikom tych uczelni, organizacjom partyjnym, profesorom i wykładowcom w przygotowaniu wysoko wykwalifikowanych specjalistów, by pomagać w komunistycznym wychowaniu młodzieży studenckiej. Pod kierownictwem organizacji partyjnych organizacje komsomolskie wyższych uczelni nagromadziły duże doświadczenie pracy wychowawczej wśród studentów.

Działalność organizacji komsomolskich sprzyja polepszaniu z roku na rok wyników nauczania, wzrostowi ilości studentów, którzy uczą się tylko na „bardzo dobrze“ i „dobrze“. Komsomolcy na wyższej uczelni dają przykład w nauce całej młodzieży. Podstawową masę przodowników nauki, stalinowskich stypendystów stanowią komsomolcy.

Byłoby jednak poważną omyłką sądzić, że w pracy organizacji komsomolskich na

wyższych uczelniach nie ma braków. Życie pokazuje, że organizacje komsomolskie niektórych wyższych uczelni pracują jeszcze słabo, że pomagają organizacjom partyjnym, profesorom i wykładowcom w wychowaniu młodzieży studenckiej.

Zamiast rozwijać u studentów pragnienie wiedzy, wyrabiać świadomy, twórczy stosunek do opanowania nauki niektóre komitety Komsomolu biorą na siebie niewłaściwe funkcje, usiłują zastępować dyrektację, wykładowców. Na wielu uczelniach wyższych komitety Komsomolu sporządzają sprawozdania, tablice sprawności nauczania i frekwencji. Na niektórych wyższych uczelniach Moskwy, Swierdłowska, Saratowa organizowano najrozmaitsze kontrole wiadomości studentów, sprawdzanie konspektów. W tym celu tworzą specjalne komisje akademickie, brygady rajdowe. Na wielu uczelniach wyższych w godzinach nauki odcłagano studentów do udziału w zawodach sportowych, eliminacjach zespołów artystycznych itd. Obserwuje się fakty przeładowania studentów, a szczególnie aktywistów pracą społeczną i innymi pozanaukowymi zajęciami.

Organizacje komsomolskie powinny ostro wystąpić przeciwko wszelkim wypaczeniom i formalizmowi w wychowawczej pracy wśród studentów. Całą pracę organizacji komsomolskich wyższych uczelni należy skierować na wychowanie studentów w duchu radzieckiego patriotyzmu, przyjaźni narodów, wierności partii Lenina — Stalina, w duchu świadomego, twórczego stosunku do opanowania nauki. Trzeba wyrabiać u studentach poczucie obowiązku i odpowiedzialności przed ojczyzną za swoją przyszłą pracę, rozwijać dążenie do pełnego opanowania wybranej dziedziny nauki. Należy szerzej zaznajamiać studentów z osiągnięciami nauki i techniki, z osiągnięciami nowatorów produkcji.

Towarzysz Stalin uczy, że jest jedna gałąź wiedzy, której poznanie powinno być obowiązkowe dla bolszewików wszystkich gałęzi wiedzy — jest to nauka marksistowsko - leninowska. Marksizm — leninizm jest podstawą całej pracy wychowawczej na wyższej uczelni. Opanowanie nauki marksistowsko - leninowskiej wywołuje u studentów dążenie, by całkowicie poznać wybraną gałąź wiedzy, pomaga specjalistom dostrzec głębiej i jaśniej istotę badanych przezeń zjawisk.

W naszej erze, kiedy wszystkie drogi prowadzą do komunizmu, nie może być pełnowartościowego, z punktu widzenia współczesnej nauki, wykształcenia wyższego bez opanowania nauki marksistowsko-leninowskiej. Partia komunistyczna i rząd radziecki stworzyły młodzieży wszelkie warunki potrzebne dla opanowania nauki

marksistowsko - leninowskiej. W ciągu lat władzy radzieckiej w naszym kraju dzieła klasyków marksizmu - leninizmu zostały wydane we wszystkich językach narodów ZSRR, w ogólnym nakładzie 889 milionów egzemplarzy.

Komitel Centralny WKP(b) stale troszczy się o podniesienie poziomu wykładania nauk społecznych na wyższych uczelniach. Wiedza marksistowsko - leninowska jest kluczem do twórczego opanowania przez studentów całej sumy nauk, które są studiowane w szkole wyższej, uzbraja młodych specjalistów w znajomość praw rozwoju społeczeństwa, daje natężenie i mobilizuje ich do aktywnego udziału w ogólnonarodowej walce o zbudowanie komunizmu. Głębokie, samodzielne studiowanie przez studentów nauki marksistowsko - leninowskiej powinno być przedmiotem szczególnej troski organizacji komsomolskich wyższych uczelni.

Radziecka młodzież studencka przejawia duże zainteresowanie dla studiowania teorii marksistowsko - leninowskiej. Z roku na rok rośnie ilość studentów, którzy mają z nauk społecznych oceny tylko bardzo dobre. Na Moskiewskim Uniwersytecie Państwowym im. Lomonosowa, na Moskiewskiej Wyższej Uczelni Technicznej im. Bauman, na Leningradzkim Uniwersytecie im. Żdanowa, na Kijowskim Uniwersytecie Państwowym im. Szewczenki i wielu innych uczelniach wyższych ponad 90 proc. komsomolców i duża część studentów otrzymały podczas wiosennej sesji egzaminacyjnej oceny „bardzo dobre” i „dobre” z nauk społecznych.

Jednak u poszczególnych studentów można jeszcze zauważyć formalny, a nie twórczy stosunek do studiowania marksizmu - leninizmu. Na niektórych uczelniach zdarza się jeszcze niski poziom wykładania tej nauki, część wykładowców przejawia niedopuszczalny liberalizm przy ocenie wiedzy studentów na egzaminach.

Organizacje komsomolskie obowiązane są wszelkimi siłami walczyć o to, by każdy student świadomie przyswajał sobie rewolucyjną naukę, ostro występował przeciwko przejawom dogmatycznego, talmudycznego podejścia do studiowania marksizmu - leninizmu. Nie wolno marksizmu - leninizmu uważać za dogmat, słuszny zawsze we wszelkich wypadkach życia. Marksizm jako nauka nie stoi na jednym miejscu, lecz doskonali się, rozwija, wzbogaca w nowe doświadczenia i wiedzę. Niektórzy studenci zapominają, że opanować naukę marksistowsko-leninowską to znaczy przede wszystkim nauczyć się stosować tę naukę w swej działalności praktycznej, w całym swoim życiu.

Szlachetnym przykładem dla każdego młodego człowieka jest bohaterskie życie Lenina i Stalina. Komitety WPKZM powo-

lane są do tego, by okazać wszechstronną pomoc studentom w głębokim studiowaniu życiorysów wielkich wodzów. Należy również szerzej wykorzystywać w pracy takie ważne formy, jak konferencje teoretyczne, zebrania tematyczne, częściej praktykować wygłaszanie odczytów i cyklów odczytów o partii bolszewickiej, o życiu i działalności W. I. Lenina i J. W. Stalina.

Niezbędne jest wzmocnienie pracy w dziedzinie wychowania studentów w duchu miłości do naszej socjalistycznej ojczyzny. Organizacje komsomolskie wyższych uczelni powinny prowadzić bojową, przepełnioną duchem bolszewickiej partyności pracę w dziedzinie rozbudzania w naszej młodzieży nienawiści do amerykańsko - angielskiego imperializmu, zażartego wroga narodu radzieckiego. Trzeba pokazywać na konkretnych przykładach wyższość naszego ustroju radzieckiego nad ustrojem kapitalistycznym, skazanym na zagładę przez bieg historii.

Organizacje komsomolskie wyższych uczelni powinny być nieubłagane w stosunku do wszelkich przejawów burżuazyjnego nacjonalizmu. A jednak niektóre organizacje komsomolskie wyższych uczelni Kazachstanu, Kirgizji, Turkmenii, Ukrainy słabo wyjaśniają studentom istotę omyłek ujawnionych przez KC WKP(b) w naświetlaniu zagadnień historii, literatury, sztuki tych republik.

KC WPKZM ujawnił niedawno poważne braki w pracy ideologicznej wśród studentów szeregu wyższych uczelni Alma-Aty, Tbilisi, Taszkientu. Komitety Komsomolu niektórych wyższych uczelni, komitety miejskie, komitety obwodowe, KC LKZM Kazachstanu, Gruzji, Uzbekistanu tolerancyjnie odnosiły się do faktów niesłusznego zachowania się poszczególnych studentów. Pracownicy, sekretarze tych komitetów miejskich, obwodowych i KC LKZM Republik Związkowych rzadko bywali na uczelniach wyższych, nie wnikali głęboko w treść pracy organizacji komsomolskich. Należy skończyć z niedocenianiem ze strony niektórych kierowniczych instancji komsomolskich zagadnień wychowania młodzieży studenckiej i znacznie ulepszyć pracę organizacji komsomolskich wyższych uczelni.

Wychowanie studenta radzieckiego, przyszłego specjalisty zdolnego do posuwania naprzód nauki i techniki jest nie do pomyślenia bez jego praktycznego udziału w dalszym rozwoju nauki. Aktywna praca naukowo - badawcza studentów sprzyja zdobywaniu pełnowartościowej, głębokiej wiedzy. Studenci wykazują duże zainteresowanie dla pracy naukowo-badawczej. Świadczy o tym stały wzrost ilości studenckich kółek naukowych na wyższych uczelniach. W chwili obecnej ponad 25 proc. studentów bierze udział w kółkach nauko-

wych. Można przytoczyć wiele przykładów, że studenci, pracując w studenckich kółkach naukowych pod kierownictwem profesorów i wykładowców, prowadzą ważną pracę badawczą.

Sukcesy pracy naukowo - badawczej studentów byłyby większe, gdyby została ona otoczona większą troską ze strony wszystkich pracowników naukowych wyższych uczelni, ze strony komitetów Komsomolu. Komsomolskie organizacje wyższych uczelni powinny przejawiać więcej troski o rozwój pracy naukowej studentów, wspólnie z kierownikami wyższych uczelni i katedrami powinny dbać, aby do tej pracy przyciągnięto jak najwięcej młodzieży, aby większość profesorów, docentów, wykładowców kierowała kółkami naukowymi studentów. Treść pracy kółek naukowych jest całkowicie zależna od poziomu kierownictwa naukowego. Jednak wielu wybitnych uczonych, profesorów nie zajęło się jeszcze studenckimi kółkami naukowymi.

Należy szerzej rozwijać twórczą współpracę studentów z pracownikami produkcji. Wielu studentów Rostowskiego Instytutu Budowy Maszyn Rolniczych, Moskiewska Wyższa Uczelnia Techniczna im. Baumana, leningradzka, kijowska i ural-ska politechnika, Moskiewski Instytut Energetyczny, Bielocerkiewski Instytut Rolniczy i inne wyższe uczelnie biorą udział w rozwiązywaniu licznych, ważnych problemów produkcji wspólnie z pracownikami przedsiębiorstw, pod kierownictwem pracowników naukowych i wykładowców.

Studentol starszych lat, szczególnie w okresie praktyk produkcyjnych biorą udział w pracy kompleksowych brygad pracowników naukowych i specjalistów produkcji, prowadzą propagandę techniczną i naukową wśród ludności, zapoznają się z nową techniką i organizacją pracy w produkcji, badają i uogólniają doświadczenia nowatorów. Doświadczenie pracy przodujących wyższych uczelni kraju w dziedzinie umacniania współpracy z produkcją powinno być szeroko rozpowszechnione.

Komitety Komsomolu wyższych uczelni powinny wzmacniać łączność studentów, studenckich towarzystw naukowych z pracownikami produkcji, starać się o szerokie przyciąganie studentów do pracy naukowo - badawczej katedr, do opracowania najbardziej aktualnych zagadnień gospodarki narodowej. Jest rzeczą konieczną, aby najlepsze studenckie prace naukowe publikowano w gazetach młodzieżowych i czasopiśmie, aby regularnie przeprowadzać konferencje, przeglądy i konkursy studenckich prac naukowych.

Poważne braki posiada organizacja praktyk produkcyjnych studentów. Często stu-

denci nie mają zapewnionych miejsc pracy oraz wykwalifikowanych kierowników. Terminy praktyk są czasem skracane. Sprawa wymaga, aby komitety Komsomolu udzielały organizacji praktyk produkcyjnych szczególnej uwagi, pomagały dyrektorom wyższych uczelni w przygotowaniu praktyk, utrzymywały kontakt z komitetami Komsomolu tych przedsiębiorstw, na których studenci przechodzą praktykę.

W czasie studiów w murach wyższej uczelni studenci przygotowują się do owocnej pracy dla dobra ojczyzny. Należy więc stale wyjaśniać studentom, że obowiązkiem każdego młodego specjalisty jest ofiarnie służyć ojczyźnie, pracować tam, gdzie wymagają tego interesy państwa radzieckiego. Młodzi specjaliści, którzy ukończyli wyższe uczelnie powinni pamiętać słowa towarzysza Stalina wypowiedziane podczas uroczystości promowania akademików Armii Czerwonej w 1935 roku: „Ukończyliście wyższą szkołę i przeszliście w niej pierwszą próbę hartu. Lecz szkoła — to tylko stopień przygotowawczy. Rzeczywistego hartu nabywają kadry w żywej pracy, poza szkołą, w walce z trudnościami, w przezwyciężaniu trudności. Pamiętajcie, towarzysze, że tylko te kadry są dobre, które nie boją się trudności, które nie chowają się przed trudnościami, lecz przeciwnie — stawiają czoło trudnościom po to, żeby je przezwyciężyć i zlikwidować. Jedynie w walce z trudnościami wykuwają się prawdziwe kadry“.

W ciągu ostatnich lat organizacje komsomolskie bardziej przyciągają studentów do aktywnego udziału w życiu społeczno-politycznym, do pracy propagandowej i kulturalnej — masowej w przedsiębiorstwach przemysłowych, na budowach, w transporcie, kolchozach i sowchozach, Stacjach Maszynowo - Traktorowych, w burdach dla młodych robotników, w obwodach wyborczych, wśród uczniów, do kierowania komsomolskimi kółkami szkolenia politycznego. Należy w przyszłości jeszcze silniej wciągać studentów do tej ważnej pracy.

Wypróbowanym środkiem komunistycznego wychowania naszej młodzieży jest krytyka i samokrytyka. Towarzysz Stalin uczy, że żadna nauka nie może się rozwijać i osiągać sukcesów bez walki zdań, bez wolności krytyki. Pamiętając o tych wskazaniach wielkiego wodza należy wychowywać młodzież studencką w duchu krytyki i samokrytyki, uczyć ją krytycznie oceniać rezultaty swej pracy, uważnie przysłuchiwać się uwagom towarzyszy i prawidłowo reagować na krytykę. Ze wszech miar rozwijać krytykę wśród studentów, popierać ją, wyciągnąć z krytyki prawidłowe wnioski — to ważne zadanie komitetów Komsomolu. Cała działalność

organizacji komsomolskich wyższych uczelni powinna być przepełniona duchem bojowej bolszewickiej krytyki i samokrytyki.

Pomyślna praca organizacji komsomolskich wyższych uczelni zależy od umiejętnego kierowania ze strony zarządów dzielnicowych, miejskich, obwodowych, krajowych i KC LKZM Republik Związkowych. Niektóre komitety Komsomolu, a szczególnie komitety obwodowe Gorkowski, Iwanowski, Swierdłowski; KC LKZM Aserbejdżanu, Lotwy, Kirgizji słabo kierują komsomolskimi organizacjami wyższych uczelni. Niezbędne jest, aby kierownicze instancje komsomolskie zapewniły zróżnicowane, konkretne kierownictwo, brały pod uwagę specyfikę pracy każdej wyższej uczelni.

Należy udzielać więcej uwagi ulepszaniu pracy organizacji komsomolskich wyższych uczelni, aktywniej przyciągać studentów uniwersytetów do pracy społecznej wśród młodzieży robotniczej, wiejskiej i szkolnej jako lektorów, propagandzistów i agitatorów. Komitety Komsomolu uniwersytetów powinny okazywać pomoc rektorom i katedrom w przygotowaniu aspirantów, troszczyć się o ich naukowy i ideowo - polityczny rozwój.

Cała praca organizacji komsomolskich wyższych uczelni powinna być podporządkowana przygotowaniu specjalistów z wysokimi zaletami moralnymi, którzy dobrze znają swoją pracę, którzy umieją stosować w życiu teorię marksistowsko - leninowską, bezgranicznie oddanych partii Lenina — Stalina.

Zadania organizacji komsomolskich wyższych uczelni w dziedzinie wychowania młodzieży studenckiej są wielkie i różnorodne. Pomyślnie wykonać je można tylko wtedy, kiedy praca każdej organizacji komsomolskiej, każdej grupy komsomolskiej będzie w swojej treści ciekawa, twórcza.

Obowiązkiem komitetów dzielnicowych, miejskich, obwodowych, KC LKZM Republik Związkowych jest okazywać wszechstronną pomoc komsomolskim organizacjom wyższych uczelni w rozwiązywaniu tych zadań, głęboko wnikać w pracę komsomolskich organizacji uniwersytetów i instytutów, okazywać każdej z nich konkretną pomoc w ulepszaniu ideowo-politycznego wychowania studentów.

Podnosząc poziom pracy wychowawczej wśród studentów organizacje komsomolskie pomogą partii komunistycznej, rządowi radzieckiemu przygotować setki tysięcy wspaniałych specjalistów — przyszłych dowódców naszego przemysłu, transportu, rolnictwa, działaczy nauki i kultury, aktywnych budowniczych społeczeństwa komunistycznego.

(Od Redakcji: „Młodoj Bolszewik“ nr 16)

Prof. G. WOWCZENKO

Prorektor Moskiewskiego, odznaczonego orderem Lenina
Uniwersytetu Państwowego imienia M. W. Lomonosowa

TROSKA PARTII I RZĄDU O RADZIECKĄ MŁODZIEŻ STUDENCKĄ

Pod kierownictwem partii Lenina -- Stalina narody Związku Radzieckiego pomyslnie tworzą bazę materialno-techniczną komunizmu i planowo przeobrażają przyrodę swojego kraju.

Miliony hektarów pustyń i stepów, przekształcone w kwitnące sady, plantacje i pastwiska, setki tysięcy hektarów leśnych pasów ochronnych, tysiące kilometrów kanałów -- oto gigantyczna skala nowych monumentalnych budowli, które zostały rozpoczęte z inicjatywy towarzysza Stalina na Woldze i Dnieprze, na Donie i Amu - Darii.

Zbudowanie komunizmu nie wydaje się już ludzkom radzieckim daleką przyszłością, lecz tkwi w ich świadomości jako całkowicie realny program, który będzie zrealizowany w bardzo krótkim terminie. Stworzenie materialnej bazy komunizmu wymaga planowego zastosowania w produkcji najbardziej przodujących osiągnięć nauki i techniki, stalego doskonalenia wszystkich procesów produkcji.

Wyróżniającą i podstawową cechą radzieckiej nauki jest jej wierna służba i codzienna pomoc narodowi, naszemu państwu w dziedzinie umocnienia ekonomicznej potęgi kraju, w rozwoju radzieckiej kultury, w dziedzinie umocnienia obronności naszej ojczyzny. Radziecka nauka przepełniona jest bolszewicką partyjnością i głębokim demokratyzmem. Po raz pierwszy w historii ludzkości u podstaw nowego ustroju, ustroju radzieckiego, leży naukowa teoria -- marksizm - leninizm, wielka nauka Marksa - Engelsa - Lenina - Stalina.

Młodemu krajowi radzieckiemu potrzebna była w olbrzymiej, niespotykanej wcześniej ilości, wiedza i technika dla podniesienia poziomu sił wytwórczych, dla przekształcenia zacofanego, rolniczego kraju w potężne mocarstwo przemysłowo - rolne. W lata władzy radzieckiej nauka w naszym kraju osiągnęła niespotykany rozkwit. Wyrosły setki nowych instytutów, laboratoriów i instytucji naukowo - badawczych. Prawie we wszystkich Republikach Związkowych istnieją akademie nauk. Nasza wielka ojczyzna stała się spadkobierczynią i twórczą kontynuatorką wszystkiego, co postępowe i wszystkiego, co najlepsze w wielowiekowym dorobku ge-

nluszu ludzkiego. Nasza nauka radziecka stała się nauką przodującą.

Zwracając się do uczestników Pierwszej Wszechzwiązkowej Konferencji Proleta-riackiej Młodzieży Studenckiej towarzysze Stalin mówił w 1925 roku: „Sądzę, że nasz kraj z jego rewolucyjnymi nawykami i tradycjami, z jego walką przeciwko rutynie i zastojowi myślowemu stwarza najpomyślniejszą sytuację dla rozkwitu nauk... Nasz kraj ma pod tym względem wielką przyszłość jako twierdza i krzewiciel nauk...”

Życie całkowicie potwierdziło genialne przewidywania towarzysza Stalina. Związek Radziecki stał się rzeczywistym krzewicielem przodującej nauki.

Nauka radziecka w ciągu ponad trzech dziesięcioleci wiele uczyniła dla swej ojczyzny. W czasie realizowania pięcioletek stalnowskich nauka radziecka okazała gospodarce narodowej różnorodną pomoc, która wyrażała się w rozwiązywaniu wielu skomplikowanych zadań, związanych z elektryfikacją i mechanizacją przemysłu i rolnictwa, w budowaniu nowych, ważnych konstrukcji urządzeń i maszyn, w tworzeniu i rozwoju wielu nowych gałęzi przemysłu. Do takich gałęzi należy zaliczyć przemysł lotniczy, samochodowo - traktorowy, chemiczny, elektrotechniczny, optyczny - mechaniczny, budowy maszyn itp. Nauka radziecka rosła i umacniała się razem z rozwojem i rozszerzaniem się socjalistycznej produkcji. W latach Wielkiej Wojny Narodowej nauka radziecka zdała z honorem szczególnie trudny egzamin przed swoim narodem i przed całym światem.

W okresie stopniowego przejścia od socjalizmu do komunizmu jeszcze bardziej wzrasta rola nauki radzieckiej, powołanej do tego, by służyć postępowi wszystkich gałęzi gospodarki narodowej, by służyć pomysłnemu budownictwu komunizmu.

W swoim historycznym przemówieniu 9 lutego 1946 roku towarzysze Stalin nakreślając program rozwoju Związku Radzieckiego na najbliższą przyszłość, szczególnie wyraźnie podkreślił rolę nauki radzieckiej w zbudowaniu ekonomicznych podstaw społeczeństwa komunistycznego. Towarzysze Stalin w pełnych głębokiej treści słowach postawił przed uczonymi radzieckimi wielkie, zaszczytne i bardzo trudne za-

danie „... nie tylko dorównać, ale i prześcignąć w najbliższym czasie osiągnięcia nauki zagranicznej“. Towarzysz Stalin wskazał przy tym, że nie wątpi w wykonanie tego zadania, jeśli naszym uczonym okazana zostanie należyta pomoc.

Rząd radziecki, partia bolszewików i ośobiście towarzysze Stalin udzielają wyjątkowej uwagi sprawie rozwoju przodującej, prawdziwie ludowej nauki radzieckiej. Sprawą honoru i chwały uczonych radzieckich jest wykonanie zadań postawionych przez towarzysza Stalina. Temu poświęcone są wszystkie wysiłki wielotyśięczonego kolektywu pracowników radzieckich wyższych uczelni i instytucji naukowo - badawczych.

Razem ze wszystkimi uczonymi radzieckimi w wykonaniu tego zaszczytnego i odpowiedzialnego zadania biorą udział również uczeni Moskiewskiego Uniwersytetu Państwowego im. M. W. Lomonosowa.

Uniwersytet Moskiewski, założony w 1755 roku przez wielkiego uczonego rosyjskiego M. W. Lomonosowa, cieszy się szczególną miłością narodu radzieckiego. Cała historia Uniwersytetu Moskiewskiego jest ściśle związana z historią naszej rodzimej nauki, z osiągnięciami najwybitniejszych, pęstępowych rosyjskich uczonych, pisarzy i działaczy społecznych, którzy są dumą rosyjskiej i światowej nauki i kultury. Wychowankami Uniwersytetu Moskiewskiego byli wybitni rosyjscy pisarze — D. I. Fonwizin, A. S. Gribojedow, M. J. Lermontow, I. S. Turgieniew, I. A. Gonczarow, F. I. Tiutczew, A. P. Czechow, działacze społeczni — P. A. Czaadajew, N. W. Stankiewicz, A. I. Hercen, N. P. Ogariew, wielki krytyk rosyjski W. G. Biełłński, klasyk naszej rodzimej pedagogiki K. D. Uszynski. Na Uniwersytecie Moskiewskim uczyli się i pracowali wybitni uczeni rosyjscy — P. L. Czebyszew, N. I. Pirogow, D. N. Anuczin, A. P. Pawłow, F. P. Busławajew, S. M. Solowiow, W. O. Kluczewski i inni.

W dzieło przygotowania kadr przodującej rosyjskiej i radzieckiej inteligencji Uniwersytet Moskiewski wniósł wielki wkład. W ciągu 198 lat Uniwersytet Moskiewski przygotował ponad 90 tysięcy specjalistów, w tej liczbie w ciągu lat władzy radzieckiej — ponad trzydzieści pięć tysięcy wysoko wykwalifikowanych specjalistów, którzy pracują na najrozmaitszych odcinkach budownictwa socjalistycznego.

Uniwersytet wykształcił znaczną ilość uczonych, obecnie członków rzeczywistych i członków - korespondentów Akademii Nauk ZSRR i Akademii Nauk Republiki Związkowych. W składzie Akademii Nauk ZSRR, wśród członków rzeczywistych i członków - korespondentów, około 20

procent stanowią wychowankowie Uniwersytetu Moskiewskiego.

Twórca współczesnej aerodynamiki i teorii samolotu N. J. Zukowski stworzył na Uniwersytecie Moskiewskim wielką szkołę aeromechaniki, która na wydziale mechanicznym Uniwersytetu pomyślnie rozwija się również w chwili obecnej. Tu również opracowywana jest teoria kometowej astronomii, której twórcą jest jeden z wybitnych astronomów — F. A. Bredichyn.

Uniwersytet Moskiewski dysponuje wszelkimi możliwościami dla szerokiego rozwoju badań naukowych i wciągania do nich młodzieży. Wystarczy powiedzieć, że na Uniwersytecie pracuje w chwili obecnej około 2 tysiące profesorów, wykładowców i pracowników naukowych. W kolektywie Uniwersytetu znajduje się 24 członków rzeczywistych, 48 członków - korespondentów Akademii Nauk ZSRR, 328 doktorów nauk, 355 profesorów. Na Uniwersytecie ukształtowały się bogate tradycje naukowe, wielkie kierunki naukowe i szkoły. Sędziwy profesor Uniwersytetu Moskiewskiego, ojciec rosyjskiej chemii N. D. Zieliński, pracuje na Uniwersytecie prawie 60 lat. Za ten okres stworzył on olbrzymią szkołę w różnorodnych kierunkach chemii organicznej. Jego uczeń A. N. Niesmiejjanow, obecny prezydent Akademii Nauk ZSRR i profesor Uniwersytetu rozwinął naukę o związkach organicznych. W dziedzinie chemii nafty i węglowodórów owocnie pracują Kazanski, Szujkin i inni. Nad chemią białka i budowy ciał białkowych pracują Zieliński, Gawryłow i ich uczniowie.

Wybitnym wydarzeniem w życiu ideowym i twórczej działalności uczonych radzieckich były historyczne uchwały KC WKP (b) w sprawie pracy ideologicznej oraz dyskusje w dziedzinie filozofii, biologii, fizjologii i językoznawstwa. Uchwały KC WKP(b) i dyskusje przyniosły wzrost rozwoju radzieckiej nauki i kultury, sprzyjały ideowemu zahartowaniu naszych uczonych i wskazały prawidłową drogę dla osiągnięcia nowych zwycięstw w dziedzinie twórczości naukowej. Uczelni Uniwersytetu Moskiewskiego prowadzili i prowadzą nieubłaganą walkę z przejawami formalizmu w nauce, z oderwaniem nauki od życia, płaszczeniem się przed kulturą burżuazyjną, z przemilczaniem osiągnięć wielkich uczonych rosyjskich, jak również z bezkrytycznym podejściem do antynaukowych koncepcji uczonych przeszłości.

Zorganizowana w 1948 roku sesja Wszzechzwiązkowej Akademii Nauk Rolniczych im. Lenina ujawniła antynaukowe poglądy welmanistów - morganistów, które przeniknęły do środowiska uczonych radzieckich i poddała je ostrej krytyce.

Na sesji zafrumowała prawdziwie rewolucyjna nauka miczurinowska nad reakcyjnymi ideami welsmanizmu - morganizmu. Realizując uchwały sesji WANRIL Uniwersytetu Moskiewski podjął niezbędne kroki dla przebudowy pracy dydaktycznej i naukowej przez co zapewnił przygotowanie kadr specjalistów - biologów na podstawie przodującej nauki miczurinowskiej.

Duże znaczenie dla dalszego rozwoju nauk radzieckiej posiada odbyta w 1950 roku zjednoczona sesja Akademii Nauk ZSRR i Akademii Nauk Medycznych, poświęcona opracowaniu problemów nauki fizjologicznej I. P. Pawłowa. Na podstawie wyników tej sesji wydziały biologiczne i fizjologiczne dostosowały plany pracy dydaktycznej i naukowej do wyników osiągniętych przez tę sesję, zrewidowały programy, zorganizowały szereg nowych laboratoriów i specjalną katedrę fizjologii wyższego układu nerwowego. Zaproszono do pracy naukowo - badawczej na Uniwersytecie szereg wybitnych uczonych - uczniów i kontynuatorów I. P. Pawłowa.

Wielkim wydarzeniem w historii całej radzieckiej nauki i kultury były genialne prace J. W. Stalina z zagadnień językoznawstwa. Genialna stalinowska praca „Marksizm a zagadnienia językoznawstwa” podniosła całą naukę radziecką na nowy, wyższy szczebel i naświetliła ważne zagadnienia rozwoju wszystkich dziedzin współczesnej nauki. Na podstawie twórczego zastosowania sformułowanych przez towarzysza Stalina tez pomyślnie przebudowuje się cała organizacja badań naukowych. Przy pomocy swobodnych dyskusji naukowych, bolszewickiej krytyki i samokrytyki zlikwidowano reżym arakcejewowski w językoznawstwie, uzdrowiono również atmosferę na wydziale filologicznym Uniwersytetu Moskiewskiego. W sierpniu 1950 roku uczeni wydziału filologicznego brali aktywny udział w przeprowadzeniu narady wykładowców katedr językoznawczych uniwersytetów i instytutów pedagogicznych kraju, zorganizowanej przez Ministerstwo Szkolnictwa Wyższego. Większość referatów na naradzie wygłosili uczeni Uniwersytetu. Na podstawie tych referatów wydawnictwo Uniwersytetu wydało zbiór materiałów p.t. „Zagadnienie językoznawstwa w świetle prac J. W. Stalina” pod redakcją członka akademii W. W. Winogradowa. Zbiór ten odegrał znaczną rolę w dziedzinie zasadniczej przebudowy kursów językoznawczych na wyższych uczelniach kraju.

Uczeni Uniwersytetu Moskiewskiego, a przede wszystkim uczeni wydziału filologicznego, dokonali poważnej pracy przy wcielaniu w życie genialnych tez J. W. Stalina z zagadnień językoznawstwa. Zrewidowano plany dydaktyczne i programy, opracowano nową tematykę kursów spec-

jalnych i seminarów, dyplomowych i kursowych prac studentów oraz dysertacji aspirantów.

Wspaniałe prace towarzysza Stalina i wypływające z nich zagadnienia przebudowy nauk humanistycznych i społecznych były przedmiotem twórczych dyskusji na radach naukowych wszystkich wydziałów Uniwersytetu Moskiewskiego i wywarły nader dodatni wpływ na najrozmaitsze dziedziny nauki.

Uczeni Uniwersytetu Moskiewskiego rozwiązyli wiele ważnych problemów naukowych. Wiele uczonych Uniwersytetu zostało zaszczyconych Nagrodami Stalinowskimi za wybitne osiągnięcia naukowe i techniczne. Uczeni Uniwersytetu zostali nagrodzeni 141 nagrodami Stalinowskimi, w tej liczbie 17 Nagrodami Stalinowskimi w roku bieżącym.

W 1951 roku uczeni Uniwersytetu Moskiewskiego wykonali ponad 740 prac naukowo-badawczych. Monografia profesorów Sokołowa i Iwanienki „Kwantowa elektrodynamika” rozwija metody teorii cząsteczek. Praca ta jest kontynuacją odznaczonoj Nagrodą Stalinowską pracy na temat: „Klasyczna teoria pola”. Katedra zjawisk molekularnych i cieplnych kierowana przez członka-korespondenta Akademii Nauk ZSRR A. S. Predwoditlewa opracowuje problemy stanu płynnego substancji i dynamiki systemów gazowych posiadające duże znaczenie teoretyczne i ważne zastosowanie praktyczne. Pracownicy katedry optyki skonstruowali wysoko jakościowe przyrządy — stilometry, stiloskopy, generatory iskrowe — dla nowych metod przeprowadzania spektralnej analizy stali, surowców i metali kolorowych. Bardzo interesujące są prace profesora L. B. Kruszynskiego w dziedzinie eksperymentalnej patologii wyższego układu nerwowego. Prace te są dalszym rozwojem pawłowskiej nauki o wyższym układzie nerwowym i służą zapobieganiu skutkom urazów nerwowych.

Wydział biologiczno-gruntowy prowadził szerokie prace przy sporządzaniu wielotomowych, systematycznych, monograficznych opisów fauny Związku Radzieckiego. Niedawno wydano opracowaną przez profesora S. I. Ogniewa serię tomów „Zwierzęta ZSRR”, której autorów odznaczono Nagrodą Stalinowską.

Ważne problemy opracowano w ubiegłym roku również w katedrach nauk humanistycznych. Prowadzono szeroko zakrojone prace nad przygotowaniem wielotomowej historii ZSRR, historii literatury rosyjskiej. Bardzo ciekawe wyniki osiągnęli w ubiegłym roku archeolodzy przy wykopaliskach w Nowgorodzie.

Dużą pomoc okazuje kolektyw Uniwersytetu Moskiewskiego wielkim budowlom komunizmu. W pracach tych bierze u-

dział ponad 500 profesorów, wykładowców, aspirantów i studentów różnych wydziałów Uniwersytetu. W celu koordynacji wykonywanych prac, w celu kontroli i pomocy w ich najsukcesyjniejszej realizacji zorganizowano na Uniwersytecie komisję współpracy z wielkimi budowlami komunizmu, która regularnie omawia przebieg wykonania poszczególnych prac i ich wyniki. Centralne miejsce w dziedzinie okazania pomocy wielkim budowlom komunizmu zajmują prace nad przeobrażeniem przyrody południowo-wschodniej części europejskiego terytorium ZSRR. Wydział biologiczno-gruntowy pracuje nad sporządzaniem gruntowo-melioracyjnych i geobotanicznych charakterystyk Wołżańsko-Achtubińskich zatopów w związku z budownictwem Stalingradzkiej Elektrowni Wodnej. Sporządzono mapę przeobrażenia prawobrzeżnej części Niziny Przykaspjskiej, opracowano charakterystykę cech wodno-fizycznych podstawowych rodzajów gruntów. 19 katedr wydziału biologiczno-gruntowego prowadzi kompleksowe prace na trasie państwowego leśnego pasu ochronnego Kamyszyń — Stalingrad — Stiepnos — Czerkiesk. Ekspedycje Uniwersytetu opracowały biologiczno - gruntowe zasady prowadzenia stepowych kultur leśnych w warunkach rejonów posuchy obwodu stalingradzkiego i sporządziły projekt techniczny i agrotechniczne zasady kultywowania lasów.

Jednym z podstawowych tematów pracy wydziału geologicznego są badania ruchów tektonicznych w strefie zachodniej trasy Głównego Kanału Turkmeńskiego w związku z wysoką sejsmicznością tej części budownictwa kanału. Badaniem sejsmiczności Turkmeńskiej SRR zajmuje się również katedra fizyki powłoki ziemskiej przy sekcji geofizyki wydziału fizycznego. Wydział geologiczny bada również metody zmniejszania filtracyjnych właściwości gruntów w strefach leśnych pasów ochronnych i rejonów nawadniania w związku z budownictwem nowych elektrowni wodnych.

Wydział chemiczny przeprowadza badania fizyczno - chemiczne w dziedzinie ulepszania betonu hydrotechnicznego w celu umocnienia i podniesienia wodoszczelności gruntów przy budowie nowych kanałów. Na wydziale tym prowadzone są ważne badania w dziedzinie syntezy stymulatorów wzrostu roślin, które mogą być wykorzystane dla szybkiego rozwoju korzeni roślin w rejonach nowych urządzeń wodnych i na trasach pasów leśnych w strefach posuchy.

Charakterystyczną cechą prac w dziedzinie niesienia pomocy wielkim budowlom komunizmu jest ich kompleksowość, udział w przeprowadzaniu szerokich akcji wielu katedr jednego lub kilku wydziałów,

opracowywanie jednego wielkiego problemu przez różne katedry różnych wydziałów. Uniwersytet coraz bardziej przechodzi do rozwiązywania poważnych problemów kompleksowych, wymagających udziału dużej ilości naukowców z różnych dziedzin.

Naukowcy Uniwersytetu Moskiewskiego szeroko przyciągają do działalności naukowej młodzież studencką. Studenci Uniwersytetu aktywnie pomagają współpracownikom katedr w wykonaniu planowych prac naukowych, biorą udział w poszczególnych ekspedycjach naukowych, przeprowadzają eksperymentalne badania w laboratoriach i opracowują zebrane materiały ekspedycyjne oraz poszczególne tematy z historii Uniwersytetu itd.

Olbrymłą pomoc w organizowaniu pracy naukowo - badawczej na Uniwersytecie Moskiewskim okazuje organizacja partyjna i komsomolska. Ponad 2.500 studentów Uniwersytetu pracuje w chwili obecnej w kółkach naukowych przy katedrach i w studenckim towarzystwie naukowym Uniwersytetu. Doroczne przeglądy studenckich prac naukowych wykonanych na Uniwersytecie dowodzą, że większość studentów Uniwersytetu aktywnie włącza się do działalności naukowej, a szereg studentów wykonał niezwykle ciekawe prace, które stanowią określony wkład w naszą naukę radziecką. Najciekawsze prace wykonane przez studentów Uniwersytetu są publikowane zarówno w wydawnictwach Uniwersytetu jak i w wydawnictwach Akademii Nauk ZSRR. W całej tej wielostronnej pracy w dziedzinie wciągania studentów do pracy naukowo-badawczej członkowie partii i komsomolcy — studenci Uniwersytetu Moskiewskiego odgrywają kierowniczą rolę.

Ciekawą inicjatywę wykazali studenci wydziału geograficznego i biologiczno - gruntowego, którzy zorganizowali zarajską ekspedycję kompleksową. Ekspedycja przeprowadziła wszechstronne badania przyrody i gospodarstwa kolchozów „Pamięć Iljicza” i „Droga Iljicza” oraz udzieliła im naukowo uzasadnionych porad dla jak najbardziej racjonalnego wykorzystania poszczególnych odcinków ziemi ornej i wewnątrz - kolchozowej organizacji uprawy. Odkryto bogactwa naturalne o znaczeniu lokalnym, sporządzono mapę gruntów, zalecono niezbędne środki agrotechniczne w celu podniesienia urodzajności i nakreślono środki dla ulepszenia łąk i pastwisk, dla walki z chwastami itd. Wyniki prac kompleksowej ekspedycji studenckiej otrzymały nader wysoką ocenę miejscowych władz państwowych i partyjnych i zostały przyjęte za podstawę do opracowania pięcioletnich planów rozwoju tych kolchozów.

Nauka radziecka otwiera przed młodzieżą radziecką wszelkie drogi i daje im

możliwość zdobycia wysokiego poziomu wiedzy. Nasze państwo nie szczędi środków na przygotowanie młodych kadr naukowych. Młodzież radziecka w przyjaznej współpracy ze starszym pokoleniem naukowców powinna sprzyjać jeszcze większemu rozkwitowi naszej nauki. Związko- wi Radzieckiemu potrzebni są obecnie bar- dziej niż kiedykolwiek młodzi uczeni-ba- dacz, do przygotowania których powola- na jest radziecka szkoła wyższa.

Partia komunistyczna, towarzysze Stalin stale troszczą się o rozwój szkół wyższych, o ulepszenie ich pracy. Z każdym rokiem rozszerza się w naszym kraju sieć wyż- szych uczelni, rośnie armia studentów. W roku 1952 przychodził na wyższe uczelnie 370 tysięcy nowych studentów. Jest to największa ilość nowoprzyjętych w dziejach radzieckich szkół wyższych. W samej tylko Moskwie przyjęto ponad 35 tysięcy nowych studentów, co stanowi około połowy ogólnej ilości studentów w całej Francji.

Moskiewski Uniwersytet Państwowy im. M. W. Lomonosowa przyjmuje w 1952 roku 2.550 ludzi. Jest to najwięk- sza ilość nowoprzyjętych w dziejach Uniwersytetu. Sam tylko pierwszy rok na Uniwersytecie będzie liczył w 1952 roku prawie tyle studentów, ile liczył cały Uniwersytet w okresie przedrewolu- cyjnym. Ilość osób pragnących studiować na Uniwersytecie Moskiewskim rośnie z każdym rokiem. Szczególnie rośnie ilość osób pragnących studiować na Uniwersy- tecie spośród tych, którzy ukończyli szko- łę średnią ze złotym lub srebrnym meda- lem. Kolektyw Uniwersytetu podjął wszel- kie niezbędne kroki, aby godnie przygo- tować się do powitania nowej rezerwy, aby młodzi studenci już od pierwszych dni nauki mogli śmiało i aktywnie włączyć się do walki o opanowanie wiedzy.

Radziecka szkoła wyższa powołana jest do tego, by stale uzupełniać szeregi ra- dzieckiej inteligencji wysoko wykwalifi- kowanymi młodymi specjalistami, by wychowywać młodzież studencą w duchu radzieckiego patriotyzmu, w duchu mark- sistsowsko - lenińskiej ideowości i wter- ności partii Lenina - Stalina.

Otoczony ojcowską troską całego naro- du radzieckiego Uniwersytet Moskiewski jest czołową uczelnią Związku Radziec- kiego. Przestrzegając nakazów wielkiego Lenina młodzież radziecka wytrwale i u- porczywie opanowuje wiedzę w murach Uniwersytetu.

Dobitnym potwierdzeniem stalinowskiej troski o rozkwit przodującej nauki ra- dzieckiej jest pójście w 1948 roku, na wniosek towarzysza Stalina, uchwała Ra- dy Ministrów ZSRR o budowie nowego

gmachu Uniwersytetu Moskiewskiego na Wzgórzach Leninowskich pod Moskwą. Nowy gmach uniwersytetu — to uczelnia niespotykana pod względem swojej skali i rozmachu. Wystarczy powiedzieć, że ogół- na objętość całej budowli wynosi ponad 2 miliony 600 tysięcy metrów sześcienn- ych. Centralne miejsce zajmuje wyso- kościowy, 32-piętrowy gmach wznoszący się na wysokość 239,5 m. Powierzchnia, którą zajmują wydziały przyrodnicze w nowym gmachu jest 7 — 8-krotnie więk- sza od powierzchni zajmowanej dotych- czas, ilość laboratoriów — 16-krotnie, ilość audytoriów — 10-krotnie.

W wysokościowej części nowego gmachu Uniwersytetu Moskiewskiego znajdują po- mieszczenia rektorat, wydziały: mechani- czno - tematyczny, geologiczny i geogra- ficzny, fundamentalna biblioteka na 1.200.000 tomów, muzeum ziemi oraz or- ganizacje społeczne. Dla wydziałów: fi- zycznego, chemicznego i biologiczno-grun- towego buduje się oddzielne gmachy, któ- re razem z głównym gmachem tworzą jed- nolitą zespół architektoniczny rozmiesz- czony na powierzchni 320 hektarów (łącznie z terenem rezerwowym). Jest to 15- krotnie większe terytorium od powierzchni zajmowanej przez największy w USA Uni- wersytet Kolumbijski. Na terenie miaste- czka uniwersyteckiego buduje się nowe ob- serwatorium astronomiczne i kilka innych stacji naukowo - badawczych.

Skala budownictwa Uniwersytetu jest olbrzymia. Połowa objętości gmachów Uniwersytetu przypada na główny gmach wysokościowy, który posiada 26 roboczych i 6 technicznych kondygnacji w swojej centralnej części oraz 19- i 8-piętrowe skrzydła z boków. W skrzydłach znajdują się mieszkania dla profesorów i wykła- dowców oraz 6 tysięcy pokoi dla studen- tów i aspirantów. Każdy student i aspi- rant będą mieli w nowym gmachu oddziel- ne, pojedyncze pokoje. W tym samym gmachu mieści się aula na 1500 miejsc, klub, sale sportowe, baseny pływackie.

Czwartą część podstawowego terytorium przydzielonego Uniwersytetowi Moskiew- skiemu na Wzgórzach Leninowskich zaj- muje ogród botaniczny, w którym repre- zentowane są rośliny podstawowych rejon- ów Europy, Azji, Afryki i Ameryki. Za- łożono olbrzymi miczuriński sad owo- cowo - jagodowy. W urządzonym alpina- rium o powierzchni ponad 6000 metrów kwadratowych zostały już zasadzone ro- śliny górzystych terenów Europy i Azji.

Pałac nauki na Wzgórzach Leninowskich wciela w sobie najlepsze osiągnięcia ra- dzieckiej architektury i techniki budowla- nej. Zamówienia na przyrządy i urządze- nia dla wszystkich katedr i laboratoriów wykonuje ponad 500 przedsiębiorstw 50-ciu ministerstw i central Związku Radziec-

klego, przy czym wiele przyrządów to przyrządy unikalne, których radziecki przemysł dotychczas nie produkował, a obecnie produkuje na specjalne zamówienie Uniwersytetu. Szereg przyborów zostało skonstruowanych i wyprodukowanych przez sam Uniwersytet, jak na przykład aparaty rentgenowskie dla wydziału fizycznego, urządzenia próżniowe dla różnych laboratoriów itd.

W obserwatorium astronomicznym montuje się potężny reflektor Maskutowa, który umożliwi badanie widm gwiazdnych, fizycznej budowy gwiazd, pracę przy sporządzaniu katalogu gwiazd zmiennych, którą Uniwersytet Moskiewski prowadzi na zlecenie Międzynarodowego Kongresu Astronomicznego wspólnie z szeregiem radzieckich i zagranicznych obserwatoriów. Na dachu obserwatorium umieszcza się specjalny przyrząd dla przechwytywania promieni słonecznych, które będą przekazywane przez specjalną rurę do pomieszczeń piwnicznych — do laboratoriów służby słońca i widma słonecznego.

Wydział fizyczny wyposażony zostaje w najnowszy sprzęt elektronowy, który pozwoli badać błyskawiczne procesy odbywające się w ciągu milionowych części sekundy. Przy pomocy specjalnych przyrządów optycznych o nadzwyczaj wysokiej sile powiększenia prowadzone będą badania budowy molekuł.

Dla wydziału chemicznego przygotowuje się specjalne piece, przyrządy elektryczne i elektronowe, przyrządy optyczne. Nowa aparatura umożliwi rozwinięcie pracy naukowej w dziedzinie badania kinetyki reakcji chemicznych, reakcji w rozkładaniach elektrycznych w celu ulepszenia i racjonalizacji produkcji chemicznej, w dziedzinie badania dróg przeobrażenia surowca węglowodorowego w masy plastyczne, we włókno sztuczne. Zaplanowano szerokie rozwinięcie badań nad chemią ciał białkowych.

Liczne nowe urządzenia wydziału biologiczno - gruntowego stworzą warunki do głębokich badań nad spuścizną twórczą I. P. Pawłowa, I. W. Mieczurina, W. W. Dokuczajewa.

Na terenie Uniwersytetu urządza się stację meteorologiczną. W laboratorium hydrologicznym buduje się modele stoków i koryt rzecznych, wyposażone w przyrządy pomiarowe dla badania spływu wody i procesów kształtowania się koryt rzek. W katedrze geomorfologii buduje się urządzenia dla badania zagadnień erozji gruntów.

Wydział geologiczny otrzymuje wysoko jakościowe mikroskopy polaryzacyjne, unikalne prasy, przyrząd dla badań hydrogeologicznych, stereo - foto - komparatory, specjalne przyrządy dla laboratorium mrozu. Dla wydziału tego przygotowuje się

dużą ilość precyzyjnych przyrządów geofizycznych — sejsmografów, grawimetrów, magnetometrów itd.

Ten bogaty sprzęt naukowy pozwoli rozwinąć szerokie kompleksowe badania naukowe prowadzone siłami szeregu katedr i wydziałów. Specjalna aparatura każdego wydziału będzie dostępna dla uczonych innych wydziałów. Tworzy się laboratoria obliczone dla wspólnej pracy uczonych z różnych wydziałów. Na przykład gmach hydrologiczny urządza się dla katedry hydrologii wydziału geograficznego i dla oddziału geofizyki wydziału fizycznego. Powinno to zapewnić wykonanie przez zjednoczone wysiłki uczonych różnych kierunków ważnych zamówień gospodarki narodowej i zadań poleconych przez rząd.

Bogactwo i różnorodność sprzętu naukowego, wyposażenie laboratoriów we współczesne, skomplikowane przyrządy naukowe pozwoli na nawiązanie jak najściślejszego kontaktu między teorią a eksperymentem. Nowa hipoteza naukowa będzie mogła być sprawdzona przez doświadczenie. Jednocześnie duży kolektyw uczonych różnych kierunków zapewni teoretyczne naświetlenie wszelkich nowych danych doświadczenia.

Ale Uniwersytet na Wzgórzach Lenińskich wyróżniać się będzie nie tylko wielkością gmachów i bogactwem wyposażenia. Będzie to jednocześnie prawdziwie przodująca wyższa uczelnia kraju również pod względem organizacji całej pracy dydaktycznej, naukowej i wychowawczej.

W nowym gmachu na Wzgórzach Lenińskich uczyć się będzie ponad 9 tysięcy studentów i przygotowywać się będzie do pracy naukowej i pedagogicznej 900 aspirantów. Oprócz tego na Uniwersytecie zorganizowany zostanie szereg kursów podnoszenia kwalifikacji wykładowców wyższych uczelni. Wszystko, co tylko może być potrzebne będzie oddane do dyspozycji pracowników naukowych, aspirantów i studentów Uniwersytetu.

Zespolenie w jednym gmachu audytoriów, laboratoriów, gabinetów, biblioteki, bursy przenosi centrum samodzielnej pracy studenta bezpośrednio do laboratorium, gabinetu naukowego, biblioteki. Tym samym stwarza się niespotykane przed tym warunki dla głębokiego opanowania nauk.

Budowa nowego gmachu Moskiewskiego Uniwersytetu Państwowego na Wzgórzach Lenińskich — tego monumentalnego pałacu nauki — stwarza konieczność rewizji treści, form i metod całej pracy naukowej - badawczej, dydaktycznej i ideowo-wychowawczej.

Przed Uniwersytetem Moskiewskim stoi zadanie podniesienia jakości przygotowania młodych kadr radzieckich specjali-

stów—budowniczych społeczeństwa komunistycznego. Nowe wymagania stawiane przed Uniwersytetem spowodują rewizję planów nauczania w związku z szerokim rozwojem możliwości samodzielnej pracy studentów; rozwinie się kształcenie specjalistyczne prowadzone na szerokiej bazie ogólnokształcącej. Nowe naukowe plany i programy sporządzone przez Uniwersytet na podstawie ostatnich osiągnięć naukowych powinny zapewnić bardziej ścisłą jedność procesu nauczania i badań naukowych. Studenci powinni być przyciągani do badań naukowych już od pierwszego roku.

Wzrasta rola prac kursowych a szczególnie dyplomowych, które są twórczym sprawozdaniem studentów o wykonaniu swych badań naukowych. Już obecnie wiele prac dyplomowych — to pełnowartościowe prace naukowo - badawcze. Trzeba dobić się tego, by wszystkie prace dyplomowe były choćby niewielkim, ale nowym wkładem w naukę radziecką.

Praca naukowa jest podstawą podniesienia jakości procesu nauczania. Bez dobrze zorganizowanej pracy naukowej nie może być urzeczywistniane przygotowanie kadr specjalistów na poziomie współczesnej przodującej nauki. W nowym gmachu nadzwyczaj wzrastają możliwości jak najszerzego rozwoju badań naukowych we wszystkich podstawowych dziedzinach wiedzy. Uniwersytet opracował problemowo - tematyczny plan badań naukowych odzwierciedlający nowy stopień rozwoju nauki radzieckiej, który będzie podstawą do ulepszenia naszej pracy dydaktycznej. Plan ten wysuwa poważne problemy o dużym znaczeniu dla całej gospodarki narodowej; mają być one rozwiązywane kompleksowo przy udziale uczonych szeregu katedr i laboratoriów oraz ludzi produkcji.

Sukcesy budownictwa komunistycznego wymagają dalszego ulepszenia pracy w dziedzinie ideowo - politycznego wychowania studentów. Zagadnienia ideowo-politycznego wychowania młodzieży studentek i studentów powinny zawsze skupiać uwagę kierowników wyższych uczelni, organizacji partyjnych, komsomolskich, związkowych. Wszyscy razem powinniśmy przesycić cały proces nauczania studentów głęboką treścią ideową. Jesteśmy zobowiązani zawczasu nakreślić konkretne środki dla dalszego podniesienia poziomu wykładania wszystkich dyscyplin, a przede wszystkim nauk społecznych. Przygotowuje się sze-

reg środków ulepszenia wszelkich rodzajów pracy społeczno - politycznej wśród studentów a szczególnie wśród studentów przyjętych na pierwszy rok studiów; zastosowanie tych środków będzie rękojmią, że z murów Uniwersytetu wyjdą specjaliści uzbrojeni nie tylko w konkretną wiedzę wybranej specjalności, lecz i obywatele radzieccy, bezgranicznie oddani sprawie Lenina - Stalina, partii bolszewików, oddający wszystkie swoje siły budownictwu komunizmu w naszym kraju.

Nowe zadania stojące przed Uniwersytetem wymagają również nowych form organizacyjnych. Odbiciem wszystkich namierzonych zmian w życiu Uniwersytetu jest nowy statut przygotowany przez rektorat Uniwersytetu. Statut przewiduje dalsze ulepszenie życia uniwersyteckiego jako życia kolektywu najwybitniejszych uczonych kraju, rozszerzenie kręgu pełnomocnictw rektora, nadanie wydziałom szerokiej samodzielności w systemie Uniwersytetu, rozszerzenie praw dziekanów wydziałów a szczególnie kierowników katedr. Nowy statut ustawia katedrę jako centrum całej pracy dydaktycznej, naukowej i ideowo - wychowawczej na Uniwersytecie.

Ważne miejsce w organizacji pracy dydaktycznej i naukowej zajmuje sprawa prawidłowego doboru kadr profesorów, wykładowców i personelu naukowego na podstawie konkursów. Konkurs jest jedną z form zapewniających dobór najlepszych sił naukowych. Poprzez konkursy do pracy w Uniwersytecie wciągnięte zostaną najwybitniejsze siły naukowe, szczególnie z peryferyjnych instytucji naukowych i wyższych uczelni. Obok tych środków umocnienia etatowego personelu profesorów i wykładowców Uniwersytet będzie zapraszał do wygłaszania poszczególnych odczytów najwybitniejszych uczonych spośród pracujących w Akademii Nauk ZSRR i innych instytucjach naukowych.

Pomyślnie urzeczywistnienie nakreślonych planów, dalsze podniesienie poziomu pracy dydaktycznej, naukowej, ideowo-wychowawczej — oto zadania, nad rozwiązaniem których pracuje wielotysięczny kolektyw Uniwersytetu. Wykonać te wszystkie zadania — znaczy dać godną odpowiedź na ojcowską troskę państwa radzieckiego, partii bolszewików i towarzysza Stalina o Uniwersytet Moskiewski, o rozkwit przodującej nauki radzieckiej.

W. W O Ł K O W

Kierownik naukowy Studenckiego Towarzystwa Naukowego
Uralskiego Instytutu Politechnicznego im. Kirowa

STUDENCKIE TOWARZYSTWO NAUKOWE WYDZIAŁU INŻYNIERYJNO - EKONOMICZNEGO

W przygotowaniu i wychowaniu studentów, przyszłych specjalistów wszystkich dziedzin gospodarki narodowej dużą rolę odgrywa praca naukowo - badawcza. Biorąc udział w pracy naukowo - badawczej student uczy się twórczo stosować swoją wiedzę w życiu, nieść pomoc przemysłowi, rolnictwu. W dziele wciągania studentów do twórczej pracy naukowej znaczną rolę odgrywają studenckie towarzystwa naukowe, które nagromadziły już niemałe doświadczenie.

Na Uralskim Instytucie Politechnicznym im. S. M. Kirowa całą pracą studenckiego towarzystwa naukowego i jego kół kieruje komitet partyjny. Członkowie partii włożyli wiele pracy w przygotowanie studenckiej konferencji naukowej i ogólnomiejskiego przeglądu studenckich prac naukowych.

Dużą pomoc dla studentów towarzystwa naukowego okazuje komitet uczelniany WLKZM. Komitet Komsomolu bierze aktywny udział w sporządzaniu planów pracy studenckiego towarzystwa naukowego i kontroluje ich wykonanie; dba o to, aby komsomolskie egzekutywy wydziałowe stale interesowały się pracą sekcji studenckiego towarzystwa naukowego na wydziałach, pomagały im w pracy; omawia sprawozdania sekretarzy wydziałowych egzekutyw WLKZM z pracy sekcji STN.

Szczególnie wiele pracy wymaga od komitetu Komsomolu okres, kiedy studenci mają rozjechać się na praktyki. Komitet WLKZM zbiera aktywny komsomolski starczych lat. Przed aktywnym stawia się zadanie wciągania wszystkich studentów do pracy naukowo - badawczej w celu niesienia pomocy produkcji.

Studenckie towarzystwo naukowe Uralskiego Instytutu Politechnicznego im. S. M. Kirowa posiada swoje sekcje na wszystkich wydziałach, w tej liczbie również na wydziale inżynieryjno - ekonomicznym. W ciągu roku akademickiego 1951—1952 sekcja STN tego wydziału składała się z 7 kółek naukowych. Ich pracą kierowała rada wydziałowej sekcji STN.

Poziom pracy kółek w ubiegłym roku akademickim znacznie się podniosła. Zwiększyła się ilość ich członków — pracowało w nich 85 proc. studentów wy-

działu inżynieryjno - ekonomicznego. Kółka zbierały się regularnie, nie rzadziej niż dwa razy w miesiącu.

Przygniatająca większość studentów wydziału inżynieryjno - ekonomicznego włączyła się do pracy dla okazania pomocy przedsiębiorstwom przemysłowym. Część prac studentów już została wprowadzona w życie. Studenci zaprowadzili konta osobiste, w których zapisuje się wszelkie prace studentów, które zostały wprowadzone w produkcję.

Pracę naukowo - badawczą w kółkach prowadzą studenci w kierunku ujawniania wewnętrznych rezerw i uogólnienia stachanowskich metod pracy. Spośród 48 prac naukowo - badawczych 32 miały na celu okazanie pomocy produkcji. Wszystkie te prace zastosowane w produkcji przyczyniły się do podniesienia wydajności pracy, do obniżenia kosztów własnych produkcji w niektórych przedsiębiorstwach przemysłowych obwodu.

W ciągu roku akademickiego 1951—1952 studenci w kółkach sekcji STN wydziału inżynieryjno - ekonomicznego przygotowali ponad 90 referatów. Ponad połowa z nich została wygłoszona na posiedzeniach kółek. Najlepsze referaty studentów zostały wygłoszone na wydziałowej studenckiej konferencji naukowej, poświęconej tematu „Nasza pomoc dla produkcji”.

W marcu bieżącego roku odbyła się pląta studencka konferencja naukowa. Na konferencji tej wygłoszono również najlepsze referaty studentów sekcji STN wydziału inżynieryjno - ekonomicznego.

Prelegenci opowiedzieli o tym, jak pomagali produkcji poprzez badanie i uogólnianie stachanowskich metod pracy, poprzez badanie nowych metod produkcji i procesów technologicznych w celu ujawnienia rezerw podniesienia wydajności pracy i obniżenia kosztów własnych produkcji.

Studenci osiągnęli sukcesy w badaniu naukowym tego lub innego zagadnienia dzięki uporczywej i skrupulatnej pracy.

Dużej pomocy dokonała studentka K. Jefimowa przygotowując referat „Uogólnienie przodujących metod i sposobów pracy klasyfikatorów i flotatorów fabryki aglomeracyjnej”. Sukces został osiągnięty dzięki głębokiemu studiowaniu takich dzieł klasyków marksizmu-leninizmu, jak „Kapitał” K. Marksa, „Jak zorganizować

współzawodnictwo?", „Wielkie poczynanie" W. I. Lenina, „Nowa sytuacja — nowe zadania budownictwa gospodarczego", „Przemówienie na I Wszechzwiązkowej Naradzie Stachanowców" J. W. Stalina. Obok wykorzystania literatury specjalnej tow. Jefimowa uważnie przeglądała czasopisma „Metale kolorowe", „Czasopismo górnicze" za okres od 1945 do 1952 roku.

Wielką pomoc okazali tow. Jefimowej inżynierzy — technicy pracownicy fabryki. Oddali oni do jej dyspozycji niezbędne materiały oddziału kontroli technicznej, pomogli jej w zorganizowaniu obserwacji miejsca pracy.

Zebrawszy bogaty materiał cyfrowy, tow. Jefimowa nie wiodła jak go usystematyzować, jak zbudować swój referat. Z pomocą przyszła katedra. Kierownik katedry prof. A. K. Benuni i kierownik kółka tow. K. W. Gawryłowa pomogli tow. Jefimowej w opracowaniu i systematyzacji materiału cyfrowego.

Tow. Jefimowa dokonała dużej pracy. Napisała trzy warianty swego referatu, sporządziła około 50 harmonogramów. Najlepszy wariant pracy został przedstawiony studenckiej konferencji naukowej. Dzięki podobnie uporeczywej i skrupulatnej pracy naukowo — badawczej osiągnęła sukcesy i inni studenci.

Spśród najciekawszych prac studenckich można wymienić pracę członka kółka ekonomiki i organizacji metalurgii metali kolorowych studenta Rońkina, który uogólnił przodujące metody i sposoby pracy robotników jednego z oddziałów Południowo — Uralskiego Kombinatoru Niklowego. Sporządził on stachanowski harmonogram pracy robotników tego oddziału, którego zastosowanie w produkcji zapewniło podniesienie wydajności pracy o 11 proc., a wydobyte niklu zwiększy się o 0,8 proc.

Członek kółka ekonomiki i organizacji metalurgii metali czarnych, student Rukomojnikow opracował referat na temat „Uogólnienie stachanowskie metody pracy na Pierwouralskiej Fabryce". Badając poszczególne operacje i elementy operacji przy walcowaniu rur w trzech różnych brygadach tow. Rukomojnikow ujawnił najbardziej racjonalne metody pracy i uogólnił je dowiodł, że wydajność pracy podnieść się o 16,8 proc., jeśli wykorzysta się w procesie pracy całokształt tych sposobów. Tow. Rukomojnikow wniosł również ważne uwagi w zakresie udoskonalenia procesu walcowania rur.

Członek kółka ekonomiki i racjonalizacji przemysłu chemicznego, student Bielkin opracował racjonalny harmonogram zmianowości robotników dla jednego z oddziałów fabryki „Plastmass". Harmonogram ten został omówiony i zatwierdzony na naradzie produkcyjnej w oddziale. W

chwili obecnej zaproponowany przez Bielkina harmonogram został wprowadzony w życie.

Oprócz prac indywidualnych przeprowadzane są na wydziale również grupowe badania naukowe. Siedemnastu studentów kółka ekonomiki i organizacji metalurgii metali czarnych przeprowadziło w Nowo-Tagilskiej Hucie pracę badawczą w dziedzinie uogólnienia doświadczenia stachanowców — brygadzystów i innych robotników na jednym z oddziałów huty.

W wyniku zbadania i uogólnienia przodującego doświadczenia pracy sporządzili oni instrukcyjne wykresy, które są studiowane w szkołach stachanowskich. Oprócz tego przeprowadzili oni pracę badawczą w dziedzinie ujawnienia rezerw, podniesienia wydajności poszczególnych odcinków oddziałów huty. Dyrekcja Huty Nowo — Tagilskiej wysoko oceniła praktyczną wartość wykonanych prac i przesłała studentom podziękowanie.

Grupa studentów ekonomiki i organizacji przemysłu budowy maszyn podczas swej praktyki w Czelabinskiej Fabryce Traktorów wniosła szereg wniosków racjonalizatorskich. Doświadczenie pracy tej grupy studentów zostało ujęte w artykule zamieszczonym w obwodowej gazecie „Uralski Raboczyj".

W ubiegłym roku akademickim sekcja STN wydziału inżynierji — ekonomicznego zaczęła wciągać członków kółek do pracy naukowo — badawczej katedr. Studenci czwartego roku — Żdanowa, Godina i Jarosz pod kierownictwem katedry ekonomiki i organizacji przemysłu budowy maszyn zajmują się zagadnieniami ujawnienia rezerw skrócenia cyklu produkcyjnego na fabryce rowerów, którego kolektyw wystąpił z cenną inicjatywą kompleksowego uogólnienia stachanowskiego doświadczenia pracy w dziedzinie skrócenia cyklu produkcyjnego. Studenci dokonali obliczeń i sporządzili harmonogramy faktycznego trwania cyklu produkcyjnego, które pozwolą wybrać najbardziej racjonalne sposoby jego skrócenia. Celem pracy grupy studentów na fabryce rowerów jest sprawdzenie w praktyce metody obliczeń cyklu produkcyjnego opracowanego przez katedrę ekonomiki i organizacji przemysłu budowy maszyn wydziału inżynierji — ekonomicznego naszego Instytutu.

Wiele uwagi przywiązują studenci do sprawy przygotowania referatów. Najlepsze referaty piszą z reguły studenci — członkowie kółek naukowych. Referaty poświęcone są aktualnym zagadnieniom ekonomiki i organizacji przedsiębiorstw różnorodnych gałęzi przemysłu, zagadnieniom przodującej nauki radzieckiej, priorytetowi rosyjskiej nauki i techniki, wielkim uczonym rosyjskim. Duże zainteresowanie

wśród studentów wywołały referaty na następujące tematy: „M.W. Lomonosow i jego rola w rozwoju metalurgii metali czarnych”, „Rola czarnej metalurgii w socjalistycznym uprzemysłowieniu gospodarki narodowej ZSRR”. Napisane referaty o rozwoju radzieckiego przemysłu rurowego, samochodowego, dźwigowego. Członkinie STN Szardina, Kuźmiczewa. Skutlina i Jakimowa kolektywnie napisały referat „Pasożytnictwo i gnienie współczesnego kapitalizmu”.

Poważne miejsce w pracy kółek sekcji ekonomicznej STN zajmuje organizacja propagandy techniczno - naukowej, która prowadzona jest w formie odczytów i pogadanek w oddziałach fabrycznych jak również w bursach młodych robotników.

Tak, na przykład, nasi studenci wygłosili dla robotników odczyty na tematy: „Wewnątrzoddziałowy i brygadowy rachunek gospodarczy”, „Metoda Inżyniera F. Kowalowa — podstawową drogą kompleksowego ujawnienia rezerw wydajności pracy”, „Ruch o najlepszą jakość produkcji”, „Obniżenie kosztów własnych produkcji przy każdej operacji” i inne. Członkom kółek, którzy wyjeżdżają na praktyki, daje się nie tylko tematy dla pracy naukowo - badawczej lecz również poleca się przygotować referaty lub pogadanki na tematy ekonomiczne, ogólnopolityczne lub popularno - naukowe i wygłaszać je w przedsiębiorstwach.

Dążymy do tego, by zorganizować twórczą współpracę między studentem towarzystwem naukowym a przedsiębiorstwami. Członkowie kółka ekonomiki i organizacji metalurgii metali czarnych i młodzi robotnicy Wierch - Isleckiej Huty zawarli umowę, w której zobowiązali się wymieniać doświadczenia oraz podnosić swoją wiedzę ekonomiczną. Studenci wspólnie z młodymi stachanowcami huty prowadzą prace badawcze w dziedzinie uogólnienia przodujących metod pracy, w dziedzinie obniżenia kosztów własnych przy każdej operacji produkcyjnej.

Szeroko wykorzystaliśmy w tym roku również taką ciekawą formę pracy, jak spotkania studentów z nowatorami produkcji. W końcu ubiegłego roku odbyło się spotkanie studentów — członków kółka ekonomiki i organizacji przemysłu budowy maszyn z wybitnym stachanowcem tow. Nikołajewem. Tow. Nikołajew zilustrował swoje wystąpienie rysunkami, schematami, przytoczył liczne przykłady ze swojej praktyki. Po tym spotkaniu studenci odwiedzili fabrykę, gdzie tow. Nikołajew opowiedział im o nowych udoskonaleniach i zapoznał z metodą swojej pracy. Zorganizowano spotkanie z szefem oddziału organizacji pracy i plac fabryki „Prilewmostrojmaszyna” tow. Bykowem, jednym z inżynierów kompleksowego uogólniania

stachanowskich metod pracy. Tow. Bykow opowiedział o metodyce kompleksowego uogólniania przodujących sposobów pracy.

Ciekawą formą pracy ekonomicznej sekcji STN jest organizacja wycieczek do fabryk, jak również zwiedzanie muzeów miasta. W ciągu roku akademickiego 1951—1952 kółka naukowe wydziału inżynierii - ekonomicznego zorganizowały ponad 30 wycieczek do fabryk Swierdłowska i obwodu Swierdłowskiego. W czasie ferii zimowych zorganizowano wycieczkę do fabryk Uralu na trasie Swierdłowski - Magnitogorsk. Wycieczki te znacznie rozszerzyły horyzonty studentów, zapoznały ich z najbardziej przodującą na świecie techniką radziecką, z nowymi formami ruchu stachanowskiego.

Po to, by uczynić pracę sekcji STN jeszcze bardziej ciekawą i różnorodną organizujemy wymianę doświadczeń między sekcjami i kółkami różnych wydziałów. Kółko ekonomiki i organizacji metalurgii metali kolorowych sekcji STN wydziału inżynierii - ekonomicznego nawiązało kontakt z kółkiem metalurgii metali kolorowych sekcji STN wydziału hutniczego. Na wspólnym posiedzeniu STN student Sokołow wygłosił referat na temat „Kompleksowe uogólnienie przodujących metod pracy na Uralskiej Fabryce Aluminiowej”, student Ronkin — na temat „Uogólnienie przodujących metod pracy obsługi konwertorów w Południowo - Uralskim Kombinaacie Niklowym”.

Członkowie kółka wydziału budowlanego opowiedzieli na zajęciach kółka ekonomiki i organizacji przemysłu budowy maszyn wydziału inżynierii - ekonomicznego o wysokośćowym budownictwie w Moskwie, o osiągnięciach radzieckiej architektury, o upadku architektury w Stanach Zjednoczonych. Odczyt był ilustrowany kolorowymi przezroczami.

Należy jednak podkreślić, że kontakt między kółkami różnych sekcji STN nie jest jeszcze zadowolający. Ta forma pracy powinna być bardziej rozwinięta. Należy zorganizować twórczą łączność dla kompleksowego opracowywania zadań naukowo-badawczych, w których część technologiczna na przykład byłaby opracowana przez studentów-technologów, a część ekonomiczna — przez studentów ekonomistów. Jest to zupełnie możliwe do osiągnięcia, ponieważ w chwili obecnej praktyka studentów-technologów i studentów-ekonomistów odbywa się jednocześnie, a w większości wypadków — w tych samych przedsiębiorstwach.

Znaczną rolę w ulepszaniu pracy studentckiego towarzystwa naukowego naszego Instytutu powinna odegrać wymiana doświadczeń z innymi wyższymi uczelniami naszego kraju. Niestety, dotychczas taka

wymiana doświadczeń nie została zorganizowana.

Praca STN jest szeroko naświetlana w gazetkach ściennych wydziału inżynierijno-ekonomicznego. Regularnie wydawany jest biuletyn „Nowości literatury ekonomicznej”. Kółko ekonomiki i organizacji przemysłu budowy maszyn wydaje biuletyn bibliograficzny „Nowości literatury społeczno - politycznej, technicznej i ekonomicznej”. Sekcja STN regularnie wydaje kalendarz ważniejszych dat z dziedziny ekonomiki ZSRR, w którym krótko informuje o osiągnięciach radzieckiej ekonomiki.

Praca sekcji ekonomicznej STN i jego kółek często jest omawiana w drukowanej gazecie uczelnianej „O kadry dla przemysłu”, w wydziałowej gazetce ściennej „Inżynier-ekonomista”, w biuletynie studenckiego towarzystwa naukowego.

Obok sukcesów w pracy sekcji STN wydziału inżynierijno-ekonomicznego istnieje jeszcze немало braków. Znaczna część studentów nie jest jeszcze u nas członkami kółek naukowych. Wielu członków kółek pracuje nieregularnie. Bywają także wypadki, kiedy student oblecuje wiele zrobić, ale pracy swojej nie doprowadza do końca, nie wykonuje swoich zobowiązań.

Nie wszyscy studenci włączyli się do pracy dla okazania pomocy produkcji w czasie odbywania praktyk. Tak np. w roku 1951-52 wielu studentów spośród absolwentów wydziału inżynierijno-ekonomicznego nie brało udziału w niesieniu konkretnej pomocy tym przedsiębiorstwom

przemysłowym, w których odbywali praktyki.

Jeszcze niewielu studentów bierze udział w pracy naukowo-badawczej katedr. Tłumaczy się to tym, że katedry za słabo przyciągają studentów do udziału w pracach naukowo-badawczych i do wykonywania umów w sprawie socjalistycznej współpracy nauki i produkcji.

Dużą popularnością wśród studentów cieszy się taka forma pracy, jak spotkania z nowatorami produkcji. Skupia to uwagę studentów na nowych osiągnięciach w dziedzinie techniki i organizacji produkcji. Należy zwiększyć ilość spotkań z nowatorami i kierownikami produkcji.

Brak te mówią o tym, że cały kolektyw studentów i pracowników naukowych wydziału inżynierijno - ekonomicznego Uralskiego Instytutu Politechnicznego im. S. M. Kirowa musi zdobyć się na pewien wysiłek, aby ulepszyć pracę sekcji ekonomicznej studenckiego towarzystwa naukowego i jej kółek. Konieczne jest doprowadzenie do tego, by praca naukowo-badawcza studentów stała się jedną z najważniejszych części składowych procesu dydaktyczno-pedagogicznego na wyższej uczelni.

Studenckie towarzystwo naukowe powinno jeszcze bardziej pomóc wszechstronnemu wykształceniu studentów — przyszłych specjalistów, dowódców produkcji.

W. WOLKOW
Kierownik Naukowy Sekcji
Ekonomicznej STN